

Postupně se otočila na obě strany a dívala se na studenty, kteří capkali za ní.

„Vím, o čem teď uvažujete. O tomtéž, o čem uvažují studenti každý rok. Co to pro vás znamená? Dali jste se nevědomky naverbovat do armády bojující proti silám temnot a strávíte zbytek života zápolením se stvůrami noci?“

Což vůbec nebylo to, o čem Morrigan předtím uvažovala, ale teď ano.

„Ano, možná. Jestli vám právě o to jde. Jestli jste právě v tom dobří. Ale možná nebudete muset ta neřádstva nikdy znovu spatřit. Možná že váš osud, vaše celoživotní úloha v Divinské společnosti je přinášet světu světlo, ať už bude mít jakoukoliv podobu – hudbu nebo umění, nebo politiku, nebo schopnost uvařit opravdu vynikající bramborovou a pórkovou polévku –, které by vyvážilo temnotu a odvedlo od ní pozornost lidí. Které by uchránilo Nikdyuš, aby ho nepohltila.“

Na konci chodby, hned u dveří, zůstala radní Quinnová stát a otočila se čelem k Jednotce 919. Byla o několik palců menší než většina z nich, Morrigan však měla pocit, že na ni shlíží nějaký obr.

„Nevím, jakou úlohu bude kdo z vás studentů hrát v životní činnosti Divinské společnosti,“ pronesla potichu. „To záleží na vás.“

Dveře za ní se otevřely.

„Vítejte na Shromaždišti.“

KAPITOLA TŘETÍ

SHROMAŽDIŠTĚ

Bylo to tak trochu jako vstoupit do Trollossea. Až na to, že Shromaždiště bylo pod střechou, sál byl o dost temnější a menší a na sedadlech, uspořádaných na způsob manéže, neseděli urvaní hulváti, kteří by křikem povzbuzovali trolly, aby prolili ještě víc krve a jeden druhému urazili hlavu, nýbrž přiměřeně způsobilí členové Divinské společnosti.

„Týdenní shromáždění už začalo,“ zamumlala radní Quinnová a nasměrovala je ke skupině prázdných sedadel v úplně zadní části amfiteátru. „Jak můžete vidět, mladší jednotky obvykle sedí blíž ke středu, jelikož se ho však zúčastníte poprvé, můžete sedět tady vzadu a sledovat jednání.“